

מקור המאמר בזוהר פרשת שמות דף כ ע"ב – כא ע"א
הדרך חנוכה להנaging עדה

וְמֹשֶׁה הָיָה רֹעֵה אֶת צָאן יִתְרוּ חֹתְנוֹ כֹּהן מִדִּין.
רַبִּי חַיָּא פָתָח וַיֹּאמֶר, (תהלים כ"ג) מַזְמוֹר לְדוֹד
יְיָ רֹעֵה לֹא אֲחֵר. כֹּלּוּמֶר, יְיָ רֹעֵה: יְיָ הַרֹּעֶה
שְׁלִי. מֵהַרֹּעֶה מְנַהֵג אֶת הַצָּאן, וּמוֹלִיכֶם
לִמְרַעָה טוֹב, לִמְרַעָה שְׁמָן, בָּمְקוּם נְחָלִי מִים,
מִישָׁר הַלִּיבְתּוֹן בְּצָדָק וּבְמִשְׁפָט. אֶפְתָּה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ
הֽוּא, כְּתִיב בְּגָנוֹת דְשָׁא יְרַבֵּיצֵנִי עַל מֵי מְנֻחוֹת
יְנַהֲלֵנִי נְפָשֵׁי יְשׁוּבָב.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, זֶרֶךְ הַרֹּעֶה, לְנָהָוג בְּצָדָק אֶת
צָאן, לְהַרְחִיקָם מִן הַגּוֹל, לְהַנְהִיגָם
בְּמִישָׁר, וְהַשְׁבֵט בְּיַדְוֹ שְׁלָא יְטַ� יְמִין וִשְׁמָאל.
כֵּد קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הֽוּא, הַרֹּעֶה אֶת יִשְׂרָאֵל
לְהַנְהִיגָם בְּמִישָׁר, וּבְכָל עַת הַשְׁבֵט בְּיַדְוֹ שְׁלָא
יְטַ� יְמִין וִשְׁמָאל.

דָּבָר אחר וְמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, תַּדְע
לְהּ, שָׁכַל זֶםֶן שְׁהַרֹּעֶה חַכְםָן לְנַהֲלָאת צָאן,
הֽוּא מַוְּכוֹן לְקַבֵּל עֹול מִלְכּוֹת שְׁמִים. וְאִם הַרֹּעֶה
שׁוֹטָה, עַלְיוֹ נִקְרָא (משלי כ"ז) תְּקֻוָה לְכִסֵּיל מִפְּנָה.

הֽוּא מַוְּכוֹן לְקַבֵּל עֹל מִלְכּוֹת שְׁמִים. אִם הַרֹּעֶה שׁוֹטָה, עַלְיוֹ נִקְרָא (משלי כ"ז) תְּקֻוָה
לְכִסֵּיל מִפְּנָה.

וְמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת צָאן
יִתְרוּ חֹתְנוֹ כֹּהן מִדִּין. רַבִּי
חַיָּא פָתָח וַיֹּאמֶר, (תהלים כו)
מַזְמוֹר לְדוֹד הֵי רָעֵי לֹא
אֲחֵר. כֹּלּוּמֶר, הֵי רָעֵי - הֵי
הַרֹּעֶה שְׁלִי. מֵהַרֹּעֶה
מְנַהֵג אֶת הַצָּאן וּמוֹלִיכֶם
לִמְרַעָה טוֹב, לִמְרַעָה שְׁמָן,
בָּמְקוּם נְחָלִי מִים, מִישָׁר
הַלִּיכְתּוֹן בְּצָדָק וּבְמִשְׁפָט - אֶפְתָּה
קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הֽוּא, כְּתוּב
בְּגָנוֹת דְשָׁא יְרַבֵּיצֵנִי עַל מֵי
מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי נְפָשֵׁי יְשׁוּבָב.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, זֶרֶךְ הַרֹּעֶה
לְנָהָוג בְּצָדָק אֶת צָאן,
לְהַרְחִיקָם מִן הַגּוֹל, לְהַנְהִיגָם
בְּמִישָׁר, וְהַשְׁבֵט בְּיַדְוֹ שְׁלָא
יְטַ� יְמִין וִשְׁמָאל. כֵּה קָדוֹשׁ
בָּרוּךְ הֽוּא הַרֹּעֶה רֹעֶה אֶת
יִשְׂרָאֵל לְהַנְהִיגָם בְּמִישָׁר,
וּבְכָל עַת הַשְׁבֵט בְּיַדְוֹ שְׁלָא
יְטַ� יְמִין וִשְׁמָאל.

דָּבָר אחר וְמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה -
אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, תַּדְע לְהּ,
שָׁכַל זֶםֶן שְׁהַרֹּעֶה חַכְםָן לְנַהֲלָאת
אֶת צָאן, הֽוּא מַוְּכוֹן לְקַבֵּל עֹל
לְכִסֵּיל מִפְּנָה.

אמר רבי יהודה, משה חכם היה, ובקי לנוּג את צאנו. בא וראה מדור, שנאמר (שמואל א טז) והנה רעה בצאן. למד שדוד חכם גדול היה, והיה רעה צאנו כדיין וכשורה, לפיכך עשה הקדוש ברוך הוא מלך על כל ישראל. ולמה צאן ולא בקר? אמר רבי יהודה, ישראל נקרים צאן, שנאמר (יחזקאל לד) ואtan צאני צאן מרעיתי אדם אתם. וכתווב צאן קדשים כצאן ירושלים. מה הצאן, כשהיقارب על המזבח, בשביבים זוכה לחיי העולם הבא - קד המנהיג לישראל כדיין וכשורה, בשביבים זוכה לחיי העולם הבא. ועוד, הרעה את הצאן, כשהצאן يولדות, הרעה נוטל אותן טלאים בחיקו, כדי שלא ילאו ויגעו, ומוליכם אחרי אמותם, ומרחים עליהם. קד המנהיג לישראל, צריך להנחים ברחמים, ולא באכזריות. וכן אמר משה, כי תאמר אליו, המנהיג לישראל צריך להנחים ברחמים, ולא באכזריות. וכי אמר משה, כי תאמר אליו, שאהו בחיקך וגוז.

אמר רבי יהודה, משה חכם היה, ובקי לנוּג את צאנו. בא וראה, מדור, שנאמר (שמואל א טז) והנה רעה בצאן. למד שדוד (דף כ"א ע"א) חכם גדול היה, והיה רעה צאנו כדיין וכשורה. לפיכך עשו הkdוש ברוך הוא מלך על כל ישראל. ולמה צאן ולא בקר. אמר רבי יהודה, ישראל נקרים צאן, שנאמר (יחזקאל ל"ד) ואtan צאני צאן מרעיתי אדם אתם. כתיב, (יחזקאל ל"ג) בצאן קדשים בצאן ירושלים.

מה הצאן, כשהיقارب על המזבח, בשביבים זוכה לחיי העולם הבא. קד המנהיג לישראל כדיין וכשורה, בשביבים זוכה לחיי העולם הבא. ועוד, הרעה את הצאן, כשהצאן يولدت, הרעה נוטל אותן טלאים בחיקו, כדי שלא ילאו ויגעו, ומוליכם אחרי אמותם, ומרחים עליהם. קד המנהיג לישראל, צריך להנחים ברחמים, ולא באכזריות. וכן אמר משה, (במדבר י"א) כי תאמר אליו, שאהו בחיקך וגוז.

ספר אור זהר (עמוד 132)

מ) גָּדוֹל הַעֲנֵשׁ הַעֲצּוּם וְהַמֶּר עַל מִשְׁמַנֵּעַ אֶת עַצְמוֹ מַלְלָמֵד חִכְמַת הַקְּבָלה וְעַצְם הַשְּׁכָר וְהַעֲנֵג בָּעוֹלָם הַבָּא לְמַיְשָׁלָמָה רָאִיתִי בְּסֶפֶרְיִ מִקְּבָלִים רַבִּים הַרְבָּה גָּדוֹל הַעֲנֵשׁ הַעֲצּוּם וְהַמֶּר עַל מִשְׁמַנֵּעַ אֶת עַצְמוֹ מַלְלָמֵד חִכְמַת הַקְּבָלה וְעַצְם הַשְּׁכָר וְהַעֲנֵג בָּעוֹלָם הַבָּא לְמַיְשָׁלָמָה. (עמוד העברותה)

מה הרוצה את הצאן, כשהוא רוצה טוב, מצל
את הצאן מן הזרים, ומן האריות. אך
המניג לישראל, אם הוא טוב, מצלן מן
העבדות כובים ומלות, ומידין של מטה, ומידין
של מעלה, ומדריכן לחיה העולם הבא. אך משה,
רוצה נאמנו היה, וראה הקדוש ברוך הוא, שבדאי
הוא לרעות את ישראל, באותו הדין ממש, שהיה
רוצה את הצאן, לבשיהם, בפי הרاوي להן,
והנקבות בפי הרاوي להן. ולפיכך כתיב, ומשה
היה רוצה את צאן יתרו חותנו, ולא שלו.

היה רעה את צאן יתרו חותנו, ולא שלו.

מה הרוצה את הצאן, כשהוא רוצה טוב, מצל את
צאו מן הזרים ומן האריות - אף המניג
 לישראל, אם הוא טוב, מצלם מן העכו"ם, ומידין
של מטה, ומידין של מעלה, ומדריכם לחיה העולם הבא.
אך משה, רוצה נאמנו היה,
וראה הקדוש ברוך הוא
שבדאי הוא לרעות את
ישראל באותו הדין ממש,
שהיה רעה את הצאן
לבשיהם בפי הרاوي להם,
והנקבות בפי הרاوي להם.

ספר אור הוחר (עמוד 132)

מא) לנרא בספר תקוניים, כי מדבר ביהודים תקון עלמות לביר ולבן הטוב מן הסיגים והפסלה

תקוני זה: נראה לי שנקרא ספר התקוניים כי מדבר בכך בו הספר מיהודים ואנורות הקפירות והם נקראים בלשון הקדוש הזה התקוניים כמו שאמר בתיקון א': "אנת הוא דרכית עשר תקוניין, וקרינו להן עשר ספרין", והנה הפסירות הם היה נקדות וכו'. ורב דבריו זה הספר הולך על דרך צורפי המשומות ויהודים והם עצם עולם התקון ממה ובן החדש עשר הפסירות התיתרכם באנווי הפסירות לאסתבלא אגפין באגפינו למתוק הדינים לנו נראה זה הספר התקוניים כי מדבר ביהודים תקון עלמות לביר ולבן הטוב מן הסיגים והפסלה על ידי יהורי שמות הקדושים בכלים מבלים שונים לפי חומן והשעיה והעלם אשר הוא מדבר בו הקדוש דעה מה שאין בו ספר הוחר שרב דבריו סובב על עצמות המדות בדרך חיים ותוכחות מוסר ואין מדבר מהם זולת במקומות מסוימים ובספרי אררא.

(בעל העפרת צבי בריש ספר התקוניים שלו)

mb) אל תמנע בשיל הפלד לבנים בעסק החכמה כי מה נפש חייתה אשר אתה בעולם אם
חס ושלום אין לך חכמה ומדוע אין לך חיים

בתיב עת לעשות להויה הפרו תורתך ימיין וערון ומרי דוחבה דחיק וכו' והנה רבים מן החברים מתריאים לנפשם לעסוק בעז חיים לטל בפרדים הנן שלא יארע להם במעשה אחר חס ושלום ובפרט בראשותם מה שהוויה מוננו הרבה בערך חיים ויטאל וכורנו לברכה בעצמו בקדמת עז חיים וכו' ובפרט בדור הזה החלש מביך הגולות וכי יקרב לנשא אל הקדש פנימה דעתך אhi ידרי נפשי הקורא נעים אמת שהעוסק בחכמה זו מתגרים בו החיצונים ומקשים להחטיאו אחר שבן מגנתו לבעם מן הכרם וכו' אמנם שמע בקולו איעצה וכי אילקים עמך אל תמנע בשיל הפלד לבנים בעסק החכמה כי מה נפש חייתה אשר אתה בעולם אם חס ושלום אין לך חכמה ומדוע אין לך חיים והבטוב אומר ראה נתתי לפניך את החיים ובחירתם בחיים.